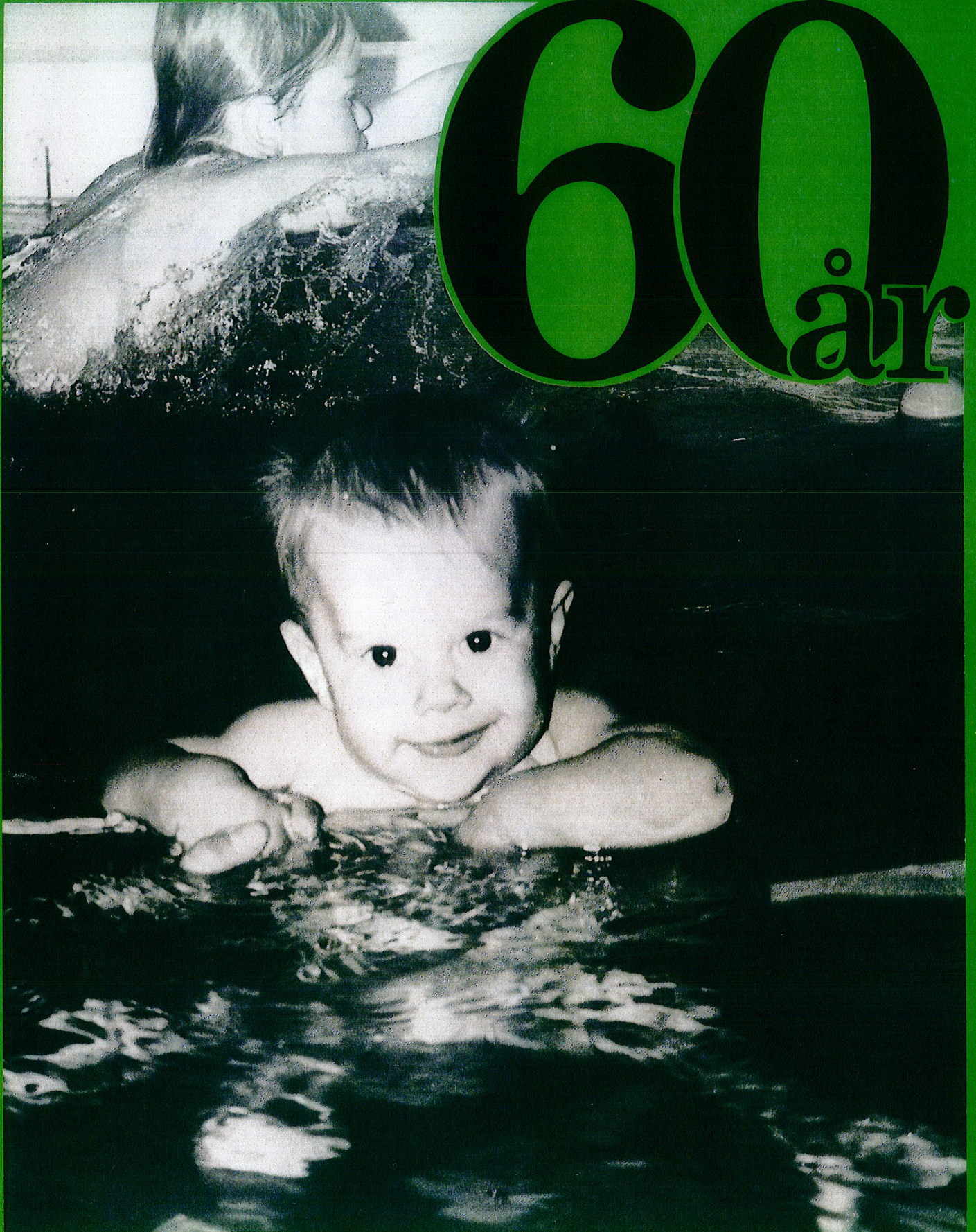

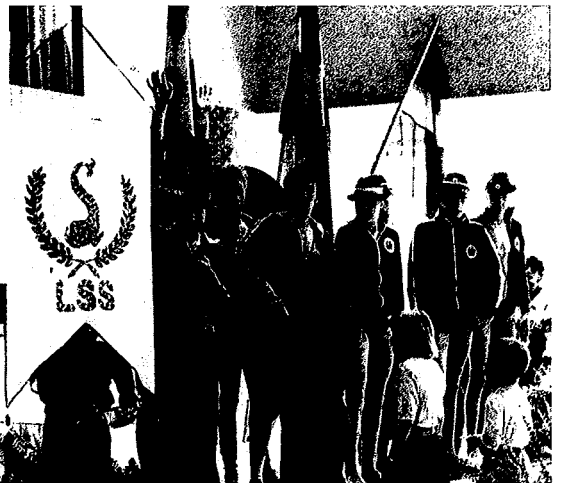
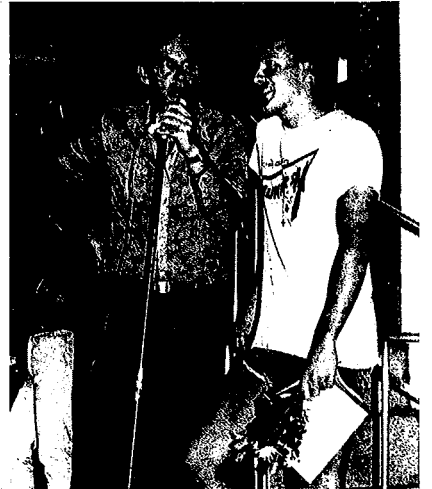
Limhamns Sim Lällskaps

JUBILEUM

60år

Stiftarna av föreningen.

WENDEL CARLSSON.
Föreningens förste kassör.

JOHAN HILMER NILSSON.
Föreningens förste ordförande.

OTTO STRID.
Föreningens förste sekreterare.

Det var en tid . . .

Det var en tid utan tempererade inomhusbassänger.

Det var en tid utan Speedo och Arena, utan näringsfysiologi och stretchning, utan fly-back och collcraft, utan konsulenter och anställda tränare. Det var en tid då klubbkassörerna slapp bekymra sig för sjuksiffriga belopp men i gengäld inte kunde förlita sig på statliga bidrag och legaliserade spelhålor för pensionärer. Träningsläger var inte att tänka på, och det fanns inte ens något som hette fjärlssim.

Tävlingsresultatet, organisation och ekonomi under de första decennierna av LSS ärorika historia

väcker kanske först ett oreflekterat löje, då de ses i 1985 års perspektiv. En eftertänksam läsare av dessa rader, till vilka jag hämtat fakta från en artikel från 1950 av Ludvig Hansson, inser dock snart att det mot bakgrund av 20-, 30- och 40-talents samhälle var imponerande prestationer, som utfördes i och runt tävlingsbassängen.

Limhamns Simsällskaps historia började i juli 1925 med ett anslag på Limhamns saltsjöbad, genom vilket herrarna J. H. Nilsson, Otta Strid och Wendel Carlsson efterlyste intressenter till en Limhamnsanknuten simklubb. Ett trettiotal personer anmälde sig omedelbart, och efter den 25 augusti kunde man avhålla ett konstituerande sammanträde på Strandhotellet i Limhamn.

Då som nu gav simhändelser ett blygsamt eko i pressen. Skånska Dagbladet hade en treraders-notis om den nya klubben. Bokhandlaren Johan Helmer Nilsson blev klubbens förste ordförande, och denne bokhandlare slutade inte bada förrän 1942. Tillsammans med Stellan Nilsson, som med några avbrott var ordförande under åren 1945—1969, innehar han fortfarande klubbrekordet i långt ordförandeskap.

I och med det konstituerande sammanträdet var första årets verksamhet avslutad för alla utom för de sex styrelseledamöterna. Detta till synes chockerande faktum berodde på att utesäsongen praktiskt taget var slut, och innesäsongen — det fanns det ingen.

Under vinterhalvåret hann styrelsen med att utarbeta stadgar, skapa ett klubbmärke, ansluta klubben till Skånes Idrottsförbund och Svenska Idrottsförbundet samt att hos en tillmötesgående kamrer Andersson, föreståndare för Limhamns saltsjöbad, förhandla sig till betydande förmåner. Dessa förmåner innebar rabatt på entréavgiften, att klubben kostnadsfritt fick disponera badet mellan klockan 7 och 8, samt inte minst att en simbana anlades, visserligen bara en bana och visserligen bara 20 meter lång, men den hade såväl startpall som vändplanka.

Ytterligare ett tecken på styrelsens handlingskraft är historien om det första klubbmärkets tillkomst. Sekreteraren Otto Strid snitsade till en cirkel med hjälp av en cigarrkopp. Han kompletterade genast cirkeln med ett L, två S och några våglinjer, varpå styrelsen sade "ja" och fastställde färgerna till vitt, grönt och guld.

Voila!

19 $\frac{28}{8}$ 25

(En elak läsare av dessa rader associerar måhända till 80-talets fråga om ny klubbdress. Varje gång styrelsen var redo för beslut föreskrev ett hastigt svängande mode blyxtlås eller revärer på nya ställen, varför frågan bordlades i evighet.) De första årens verksamhet bestod i att man bedrev organiserad simundervisning och provtagning med allt fler deltagare för varje år. På täv-

lingsfronten var det mest fråga om klubbmatcher med två eller tre klubbar inblandade. Under det första egentliga verksamhetsåret, 1926, bedrevs simundervisningen av fröken Margot Matulsky, den enda i styrelsen, som hade kvalificerad vattenvana, samt av klubbens revisor, Ludvig Hansson. 10 magistrar och 12 kandidater lyckades man få fram, men den högtidliga avslutningen, promotionen, kom aldrig till stånd, eftersom storebror, Malmö Simsällskap, inte ville släppa ifrån sig ensamrätten till sådana arrangemang. Redan nästa år fick dock MS ge med sig, efter det att Loppan Adlertz, ett stort namn inom svensk simning, ställt sig på LSS sida.

Vid promotionen 1927 satsade man lite extra. Promotor var ingen mindre än stadsfullmäktiges ordförande, Emil Ohlsson. Levande musik, simtävlingar och en stor publik inramade arrangementet. Funktionärerna var dagen till ära ståndsmässigt skrudade i jaquette och randiga byxor, något som man kanske kan be dagens funktionärsansvariga att lägga på minnet.

Givetvis avslutades dagen med en festmiddag på restaurang Stranden.

Några större tävlingsresultat har man ju knappast rätt att vänta under en klubbs första säsong, men minsann om inte LSS visade framfötterna på DM. Stig Kempe blev klubbens förste skånske mästare. Distansen var 500 m fritt. Under 1927 utkämpades klubbmatcher mot Trelleborgs SS och Bjerreds SS. Klubbkassan tillät egentligen inte att man hade motståndare från så geografiskt avlägsna platser som Trelleborg. Tävlingen avhölls därför som en "telefonmatch" och slutade i en klar Limhamnsseger.

Matchen mot Bjerred blev pinsamt överlägsen. En enda gång tilläts en Bjerredsbo bestiga pris-pallen, och då gällde det en tredjeplats.

1928 stationerade Svenska simförbundet sin tränare, Loppan Adlertz, i Malmö. Två dagar per vecka ägnade han sig åt LSS, och ett av resultaten blev att klubben kunde räkna in sitt andra skånska mästerskap. Lars Lundvik, ett namn som skulle återkomma många gånger, vann 100 m fritt.

I klubbmatcherna tävlade man ofta om vand-ringspris, stora bucklor, som donerats av olika simmarvänner. Fabrikörerna Malmström, känt sportnamn i Malmö, var mannen bakom IDO-pokalen, om vilken LSS och Ran skulle komma

att tävla i sex år omväxlande i Limhamn och på Ribban, innan den definitivt hamnade på LSS hylla. Det fanns även ett vandringspris för Trelleborg och LSS, men dess saga blev kort. Priset fastnade i LSS på kortast möjliga tid.

Under 1929 startades inomhusträning på kommunala varmbadhuset, något som måste ha varit ett stort steg på väg mot en modern simträning.

Malmö stadsfullmäktige började också ta LSS på allvar och beviljade ett anslag på 800 riksdaler. I klubben tog man mod till sig och skickade iväg Lars Lundvik till något så fint som svenska mästerskapen, från vilka han återvände med en bronspeng.

På DM märktes klubben också ordentligt, då prispallen efter ryggsimmet var helt ockuperad av limhamnare.

Den alltmör framgångsrika klubben började få pretenttioner på tillvaron, och den lilla 20-metersbassängen i Limhamn kändes urvuxen. I protokollet finns önskemål om "att åtminstone en planka skulle läggas på vändplankan, när det nästan var omöjligt att start därifrån i lagkapen." Helst ville man dock ha en reglementsenlig bana på 33¹/₃ m, en begäran som 2 år senare hörsammades av A. B. Stranden.

Herrarna J. H. Nilsson, Ludvig Hansson och Kaj Hansson tilldelades 1930 utmärkelser från Skånes Simförbund. De två förstnämnda blev sedan valda till ordförande och sekreterare inom Skånes Idrottsförbunds simsektion. Samma år avhölls den första julfesten, ett arrangemang, som med enstaka avbrott har fortlevt under alla år.

På fem år hade klubben hunnit få en SM-medalj och flera skånska mästare. Man hade årlig promotion med över 100 promovendi. Man hade fått en med den tidens mått bra bassäng, man fick årliga kommunala anslag och Limhamnare fanns på två tunga poster inom skånesimningen. En i sanning imponerade start!

Den nu väletablerade klubben dristade sig att motionera till Svenska simförbundet om ett nytt magisttermärke för 40-åringar. Motionen gick igenom, och det kan vara intressant att veta, att det är LSS som ligger bakom det fina guld-etaljärsmärket.

Lars Lundvik visade att SM-placeringen från 1929 inte var en tillfällighet. Han blev svensk mästare på 100 m rygg.

1931 vågade man sig på ett med den tidens mått gigantiskt arrangemang. "Kostnaderna var så stora, att man nästan tappade andan", och förberedelserna sades "sakna motstycke inom Malmö simhistoria". Flera olika kommittéer med underkommittéer från LSS, MS och Ran tillsattes, och mottagningskommittén, den ekonomiska kommittén och tävlingskommittén sammanträdde varje vecka för att få snits på "den allt överskuggande händelsen inom simmarvärlden i Malmö".

Vad det gällde? — Jo, en stadsmatch mot Göteborg.

Tävlingen blev en arrangörs- och tävlingsmässig fullträff.

Det var dock en kommitté, den ekonomiska, som inte lyckades så bra. Styrelsen hade fått blodad tand då det gällde stora arrangemang och stod samma år för en annan tävling mot långväga gäster. Denna gång var Jönköpings SS motståndare, och tävlingen avhölls inomhus (!) på kommunala varmbadhuset. Man slog på stort och bjöd varje besökare "en handduk att lägga över sina knän som skydd mot vattenstänk".

Jönköping vann simtävlingen, Men LSS tog genast revansch i polomatchen. Jodå, man sysslade med sådant också. Klubben hade f. ö. även 3 stycken hoppdomare vid den här tiden. Känns namnen Kaj Hansson, Ludvig Hansson och Lars Lundvik igen?

Den 18 juli arrangerades en i pressen uppmärksammat tävling om 10 x 66²/₃ m. "10-manna" hade sett dagens ljus.

Det verkar som om de tre stora arrangemangen under 1931 var startpunkten för en mer omfattande tävlingsverksamhet. De närmaste åren hölls treklubbmatcher mot MS och Ran, klubbmatcher mot danska klubbar och den så uppmärksammade Göteborgsmatchen upprepades, men de nu garvade arrangörerna omnämner den i betydligt mer lågmälda och kortfattade ordalag. Lars Lundvik fortsattes att vinna SM-guld, och en kvinnlig SM-debutant, som senare skulle skörda många medaljer och rekord, blev uttagen till en landskamp mot Finland. Kvinnan, som hetten Maj Britt Andersson, tackade dock nej. Något senare, lagom till 10-årsjubileet bärgade hon sitt första SM-guld. Lars Lundvik var naturligtvis inte sämre. Han vann dessutom ett nordiskt mästerskap. Jubileumsåret var en resultatmässig fullträff och innehöll också ett stort antal

segrar på sydsvenska mästerskap, DM och JM. Jubileumsfesten, naturligtvis hade man en sådan, avhölls på Stranden — var annars — och den etablerade storklubben hyllades av stadsfullmäktiges ordförande, MS och Ran, Svenska Simförbundet och Skånes Idrottsförbund. J. H. Nilsson och Ludvig Hansson belönades med Svenska Simförbundets förtjänstmedalj i silver.

De 10 första årens ständigt accelererade framgångar avstannade nu. En generationsväxling präglade verksamheten, och man stod inför några års resultatmässig stagnation. Maj Britt Andersson var emellertid starkt på gång, och hennes framgångar kulminerade 1939 med ett SM-guld, ett sydsvenskt mästerskap och tre svenska rekord. Redan innan hela detta imponerande årsfacit förelåg, hade hon fått den förnämliga utmärkelsen "Rundturens guldmedalj". Då man nu i klubben efter några års uppbyggnadsarbete skulle vara klar för nya stordåd bröt kriget ut. Aktiva och styrelseledamöter fick ta på sig kronans kläder, och tävlingsverksamheten gick på sparlåga. Trots upprepade inbjudningar fick man inställa 10-manna, då ingen klubb kunde mönstra fullt lag. Den danska klubben DMG, som "satt på pokalen", var försiktig nog att skicka bucklan över sundet från ett oroligt Danmark. 1942 avlöstes J. H. Nilsson på ordförandeposten av Ove Ström. Samma år byttes klubbmärket, det gamla "cigarrkoppsmärket" ut mot ett nytt. Året kan även på ett annat sätt ses som ett märkesår, då LSS för första gången kunde ställa upp med ett fullt lag till MS 20-mannasimning, något som bara stora klubbar klarar av. Maj Britt Andersson, fortfarande synnerligen aktiv, slog under året flera svenska rekord på olika bröstsim-

distanser. Rekordet på 200 m blev 3.04,6.

Varje år bedrevs fortfarande en omfattande simundervisning med flera hundra deltagare. Promotion och bullfest var stora årligen återkommande arrangemang, liksom ständiga klubbmatcher mot MS, Ran och Poseidon. Utbytet med danska klubbar låg dock av naturliga skäl i malpåse.

Numera kan man knappast beträda en simhall utan att bli av med några kronor i förhoppning att vinna ett par grytlappar eller en sockerkaka. Lotteriet, en standardaktivitet att skaffa pengar, upptäcktes inte förrän 1944 i LSS. Nettobehållningen blev 1 078: 29 kr. Med tanke på inflationstakten måste det ha varit ett omfattande lotteri, som dessutom året därefter gav ytterligare 50 % i intäkter.

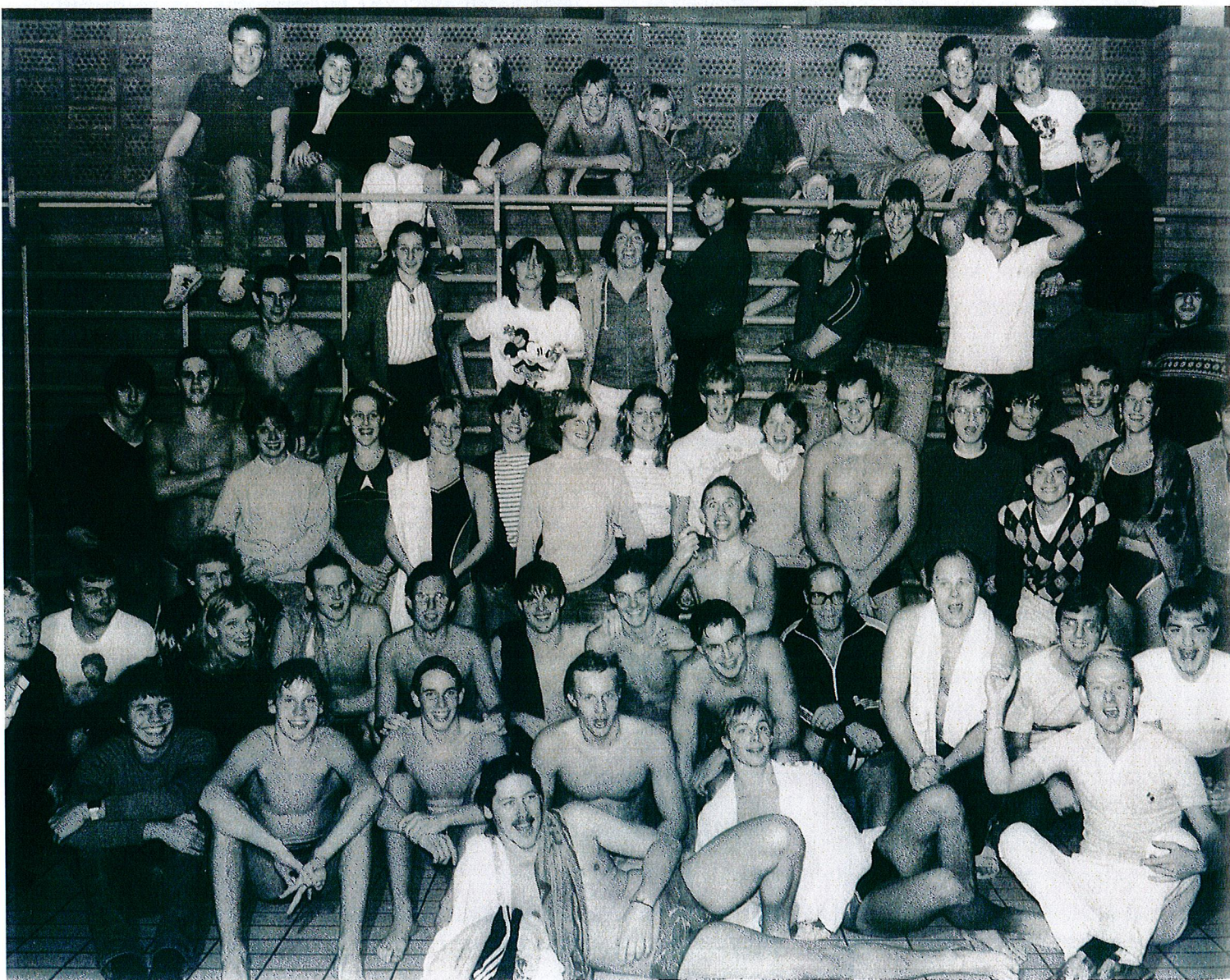
Efter kriget upptogs utbytet med danska DMG, och man startade ett utbyte med AIL Varg i Oslo. Då det gällde stortävlingar inträdde en ny stagnationsperiod. SM 1946 resulterade i en sjätteplats och 1947 var klubben inte representerad på SM.

Vid en granskning av de första 25 årens verksamhet måste den sista stora milstolpen bli 1949, då LSS som första svenska simklubb anordnade ett träningsläger. Detta gick av stapeln i Forsakar och var ett led i ett nytt uppbyggnadsarbete, som innebar att man skulle fostra största möjliga antal juniorsimmare och bland dessa försöka få fram toppkrafter. Satsningen visade sig hålla, och fina resultat uppnåddes i början av 50-talet, men då var LSS en gammal klubb, en stor klubb och en framgångsrik klubb, varför en redogörelse för de händelserna skulle falla utanför rubriken för denna artikel.

Bo Månsson

**Världsrekordhållarna
1982
24-timmarssimningen
i Malmö Simhall**

LSF OCH LSS

De två trebokstavskombinationerna i rubriken kan för den oinvigde te sig som tämligen jämbördiga, då de ställs intill varandra. Det är dock ett visst mått av självförhållelse från det lilla, unga LSF att stå på samma rad som (och tom före) det stora anrika LSS.

LSS har långt över 1000 medlemmar — LSF har drygt 100.

LSS fyller 60 år — LSF fyller 11 år.

LSS omsätter 1 miljon kr — LSF omsätter ca 20 000 kr.

För den, som har läst hit, och inte vet vad LSF betyder, må förklaras att det är uttytt Limhamns Simsällskaps Föräldraförening.

(Den som inte vet vad LSS betyder har fått tag på fel skrift.)

I den första paragrafen av LSF:s stadgar står något opreciserat att föreningens syfte är att stödja den verksamhet, som bedrivs av LSS. Tidvis har styrelseledamöter och andra i LSS tenderat att tolka detta som att föräldraföreningens uppgift är att hjälpa till att skrapa ihop pengar till verksamheten i LSS. Med tanke på att LSF är en liten organisation, bestående av människor, som bara har en del av sin fritid att ta till, är de summor det kan bli fråga om små droppar i ett hav av kommunala och statliga bidrag och bingoinkomster.

Under årens lopp har LSF:s roll därför inte varit en ekonomisk stödförenings. Huvudmålet har blivit att på olika sätt skapa trivsel och sammanhållning i LSS. Stora arrangemang som julmarknader och vårutflykter och mindre som informationskvällar har fyllt och fyller en viktig funktion. Med trivselpengar till läger har man velat hjälpa till med att få lägervistelsen att innebära mer än simträning. Pengarna har resulterat i uppskattade aktiviteter som Lisebergsutflykter, High Chaparallbesök, korvgrillningskvällar, rumänska gyttjebad m m En annan självklar roll för LSF är rollen som "föräldrarnas fackförening". Simsporten har av olika anledningar kommit att bli en barn- och ungdomsverksamhet, och antalet aktiva seniorer i landets simklubbar är mycket lågt jämfört med antalet juniorer. Simklubbarna måste därför räkna med att föräldrarna vill "lägga sig i" i högre grad än i många andra idrotter. Även om LSS målsättning är att erbjuda en meningsfull sysselsättning till alla medlemmar, hyser man som förälder misstanken att unga tränares entusiasm stundtals kan få dem att glömma bort detta och helt koncentrera intresset på att driva fram goda simprestationer. Det skall inte förnekas, att det under åren varit en och annan diskussion i den riktningen, men det skall först som sist sägas att tränarna i LSS är kloka och välutbildade människor. Deras tränarutbildning innehåller mycket mer än simteknik. Samarbetet med styrelsen och de anställda i LSS är också gott, och föräldraföreningen har alltid en representant på styrelsemötena.

LSF:s uppgift att "hålla ett öga på" vad man hittar på med barnen måste finnas kvar, men huvuduppgiften har varit och bör vara att skapa trivsel på bassängkan-ten. Vad som sker i bassängen lägger vi oss i regel inte i. Det finns andra i landets simklubbar, som klarar den verksamheten bättre. I LSS, "klubben med flyt i", klarar man den mycket bra.

60-åringen gratuleras och önskas många nya framgångsrika år fyllda av gott samarbete!

STÖD LSS GENOM ATT GÅ MED I LSF!

Limhamns Simsällskaps Föräldraförening

Ordföranden har ordet

Vi står nu inför ett jubileum, då vi kan minnas och fira 60 framgångsrika år.

När man läser Limhamns Simsällskaps historia ur styrelseprotokollen från starten den 28 augusti 1925 och fram till våra dagar, finner man att det är mycket som hela tiden händer och utvecklas i klubben. Det är ju rent otroligt vad utvecklingen kan skena iväg över ett länge tidsperspektiv, utan att grundidéerna för Limhamns Simsällskap rubbas.

Utdrag ur det första styrelseprotokollet:

”Limhamns Simsällskap, stiftat den 28 augusti 1925, har till ändamål att arbeta för simidrottens höjande och utbredning samt verka för ett gott kamratskap. För fullföljande av sina syften meddelar sällskapet undervisning i simning och livräddning, avhåller uppvisningar och tävlingar samt anordnar sällskapsaftnar.”

Visst är det enkelt, men tänk så rätt det är utformat i grunden. Nog vågar jag påstå att vi har förvaltat arvet rätt.

Utbredningen av simidrotten har under åren utvecklats så att LSS idag leder bland Skånes idrottsklubbar med god marginal räknat i antal aktiviteter och medlemmar under året. Klubben tillhör också toppskiktet av Sveriges idrottsföreningar.

Av de gamla protokollen framgår att LSS alltid har strävat efter att satsa på det bästa när det gäller tränare, hjälptränare och utbildning för att kunna förvalta det viktigaste kapitalet vi har, våra simmare.

Gott kamratskap inom LSS har också varit ett varumärke för klubben, vilket man klart märker, när man vistas vid träningspassen eller på tävlingar. Även utanför klubbens revir, och framför allt när man träffar f d simmare, så kommer ofta kamratskapet på tal som något man saknar mer än annat. Ett gott kamratskap är viktigt för att man ska orka träna och tävla, eftersom aktiviteterna är så intensiva även i tid räkna. Så gott som varje dag året om träffas man, oftast både morgon och kväll.

Vår undervisning av nybörjare har sedan flera år nått maximum. Vi kan inte ta emot alla anmälningar vi får in på grund av brist på bassängutrymme. Det beror således inte på organisatoriska svårigheter.

Det är en politisk fråga att vi i Malmö kommun endast kan ta emot ca 80 % av den uppväxande generationen till simundervisningen. Vi möts ofta på stan av missnöjda föräldrar till mindre barn, som har kommit försent med anmälningar. Förseningen mäts inte i dagar utan i timmar. Vid senaste inskrivningsperioden för hösten -85 fylldes alla grupper första dagen. Vi kan bara hoppas på ökad bassängtid. Kunde vi påverka beslutsfattarna skulle vi göra det. Det ingår i vårt arv.

Vi får erkänna att vi inte fört traditionen och arvet om uppvisning och livräddning vidare på någon nivå. Uppvisning kan dock förekomma inom klubbens egna knattetävlingar, vilket brukar uppskattas av de närvarande.

När det gäller livräddningsuppvisning, är det något som har gått ur tiden och inget vi tävlar i. Däremot utbildas alla våra instruktörer och badvakter till Lindängsbadet i livräddning.

”För fullföljande av sina syften avhåller sällskapet tävlingar.”

Visst har vi tävlat under de gångna åren. Jag skall här endast ta upp det senaste årets medalj-skörd. En silvermedalj från EM i Sofia. En Svensk mästare och ett silver och ett brons från SM i Jönköping. Ett brons från JSM i Södertälje och JSM i Linköping. Guld, silver och brons från SUM-SIM i Kalmar. Guld, silver och brons från SUM-SIM i Linköping. Guld, silver och brons från DM i Helsingborg. Guld, silver och brons från DM i Dalby.

Därutöver ett flertal framgångsrika landslags-

uppdrag, finalister och poängplockare på SM, JSM, SUM-SIM och DM och framgångar i ett flertal tävlingar inom landet från Ystad i söder till Sundsvall i norr.

Visst har vi tävlat!

Vi träffas den 19 oktober 1985 för att fira Limhamns Simsällskaps 60-årsjubileum och bekräfta därmed den sista punkten ur protokollsutdraget från den 28 augusti 1925.

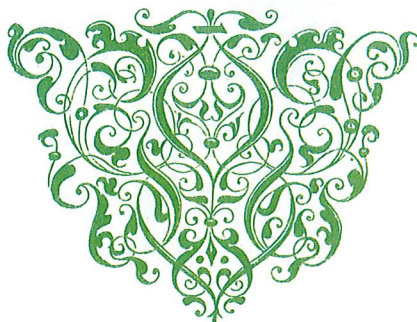
”§ 1 . . . samt anordnar sällskapsaftnar.”

Man tänkte sig nog fler tillställningar än vad vi anordnar i vår tid och jag vill gärna höra några röster om hur vi ska förvalta detta arv.

Men först ska vi festa och ta fram vårt för kvällen bästa humör, vår bästa sångröst, våra gladdaste skratt och mest dansanta ben och glädja oss alla som äkta LSS:are.

Länge leve LSS!

Hans Johnsson

Så här var det en gång 1950

Saxat ur 25-årsjubileets skrift

Vet Ni

att Limhamns Simsällskaps första medlemsteckning ägde rum på en rulle toalettpapper
att Solidar varje år skänker bullar till bullfesten
att Arvid Holmberg taget magistern 50 år i följd
att Limhamns Simsällskap invigde Falsterbo simstadion 1934
att Calle Magnusson använder kokosflott som sololja
att Lulle bantat ned sig till 134 kg
att vår första tävlingsdräkt var grön yllebaddräkt

att Limhamns Simsällskap haft egen underhållningsdetalj med orkester och skådespelare

att stenen på damavdelningen varit tjärad, så att damerna inte skulle ligga och titta in på herrarna

att vår yngste medlem genom tiderna är Sven Erik Noréns son Peter, som inskrevs när han var fem dagar gammal

att Limhamns Simsällskap var initiativtagare till magistermärket i guldmedalj

att Limhamns Simsällskap haft en boxande simlärare
att vi haft klubbmatch med Bjerreds Simsällskap å Bjerreds Saltsjöbad
att vi vid denna klubbmatch tog samtliga priser
att Agaton har rekordnoteringen i wienerbrödsättning med "fårti" stycken
att Limhamns Simsällskap har haft över 3000 åskådare vid en livräddningsdemonstration

Vidare kunde det se ut så här . . .

Fordringar för erhållande av Limhamns Simsällskaps stip. priser.

Flickor.			
Klass	100 m. fri	200 m. bröst	100 m. rygg
17—18 år	1.15.0	3.15.0	1.25.0
15—16 år	1.20.0	3.20.0	1.30.0
13—14 år	1.25.0	100 m. bröst	1.35.0
11—12 år	1.35.0	1.35.0	1.40.0
t. o. m. 10 år	1.45.0	1.40.0	1.35.0

Klass
17—18 år
15—16 år
13—14 år

Pojkar.			
100 m. fri	200 m. bröst	100 m. rygg	
1.07.0	3.05.0	1.18.0	
1.11.0	3.11.0	1.25.0	
1.15.0	3.25.0	1.30.0	
	100 m. bröst		
	1.35.0	1.35.0	
	1.45.0	1.45.0	

Den som erhållit pris i klass och gren flyttas automatiskt upp i nästa klass i samma gren

. . . det var tider de' eller hur

eller vad sägs om detta något militanta
dagsprogram vid det förträffliga
Forsakarlägre 1949

Förläggningen ordnades i vandrarhemmet däruppe, med alla flickorna inclusive ledare i en sal och pojkarna med sin ledare i ett annex. Måltiderna utspisades i festvåningen. Dagsprogrammet hade följande utseende:

- 0700 Revelj, uppstigning, bäddning, tolett.
- 0730—0800 Flagghissning, gymnastik.
- 0800—0900 Frukost.
- 0900—1100 Simträning.
- 1100—1200 Lekar och skogs promenader.
- 1200—1300 Lunch.
- 1300—1500 Vila, sängliggande, tystnad.
- 1500—1700 Simträning.
- 1800—1900 Middag.
- 1900—2100 Teoretisk undervisning, underhållning, kvällsmål
- 2100 Tapto.
- 2130 Tystnad.

LIMHAMNS SIMSÄLLSKAP 60 år, verkar för mig, som har varit med i den malmöitiska simidrotten som en ganska kort period.

Själv har jag upplevt de fantastiska tävlingarna som hölls på Limhamns Saltsjöbad i slutet av 40- och början av 50-talet i Öresunds kalla vatten. Tävlingslusten, kamplusten var hög och klubbtilhörigheten likadan.

LSS:s storhetsperiod i mitten av 50-talet med systrarna Peters är en annan del av den positiva anda som alltid funnits i LSS. Tävlingsframgångarna under denna period för LSS visade vägen för min egen klubb och för Malmö Simsällskap.

De gemensamma träningslägren som arrangerades i Forsakar var inget hinder för den tävlingsmässiga delen, där det gällde att vinna över sin konkurrent från någon av de andra klubbarna. LSS har under året producerat många fina ledare och de har alltid givit klubben ett gott namn utåt och deras förmåga att leda sin klubb till framgång har varit ett utmärkande kännetecken.

Nu på senare tid har klubben i tävlingssammanhang allierat sig med Malmö Simsällskap i Malmö Kappsimningsklubb. LSS framgångar syns därför inte med samma styrka som tidigare, men att LSS har en ledande roll i denna tävlingsallians är för mig helt klart.

Det är min förhoppning att LSS i fortsättningen skall visa sin traditionella förmåga att skapa förutsättningar för simidrotten i Malmö.

Lycka till!

**Charles Quick, ordförande
i SIMKLUBBEN RAN**

UPP OCH NER PÅ DEN BLÅMÅLADE VÅGEN

Den som kommit så här långt i studiet av LSS historia, utmärkt skildrad av Bo Månsson, noterar snabbt att de första 25 åren hade sina ups and downs. Som i alla kubbar. Generationsväxlingar bland aktiva och ledare sätter sina spår.

Med jämna mellanrum tas kraffttag med nya djärva grepp och satsningar, och dessemellan går verksamheten in i jämnare lunk.

När skrivaren av dessa rader kom till Malmö från Stockholm 1953 och sökte kontakt med malmösimningen blev jag rekommenderad LSS av badmästarna på gamla Kommunala Varmbadhuset. "Där finns dom trevligaste människorna och där är bäst ordning och reda" sa man. Ett uttalande som verkligen hade fog för sig.

Klubben var då fortfarande en typisk förorts-klubb, en familjär angelägenhet för Limhamnsborna med ute verksamheten förlagd till Limhamns Saltsjöbad. Bullfester med sång och musik på Restaurant Stranden och högtidliga promotioner med lekar och spex i det inte alltid kristallklara vattnet på badet. Gamla LSS-are som gav järnet under den tiden hemfaller gärna åt nostalgiska betraktelser om hur t r e v l i g t vi hade på den tiden.

Monica Peters var det stora namnet i bassängen och klubben styrdes med fast hand och mycket kompetens av trojkan "Påke" Ohlin, Stellan

Nilsson och Sture Lindberg.

Sture blev så småningom legendarisk för sitt oförtröttliga arbete för och med klubbens ekonomi. LSS fick namn om sig att vara en förmoden klubb med oanade "dolda" reserver. Verkligheten bakom myterna var väl något mer moderat men faktum kvarstår att klubben, tack vare Sture Lindberg med god support från hustru Elsa, såg till att klubbkassan var fylld till brädden och intet förslösades i onödan.

Alla medel skulle väl förvaltas till simmarungsdomarnas bästa. Vid sin bortgång i november -75 hade han varit verksam inom klubben i 30 år som kassör och på slutet som ordförande och under tiden 10-dubblat omsättningen.

Under denna epok togs initiativ av ovanligt slag. Återigen var LSS i samarbete med MS och Ran föregångare inom svensk simning. Med sedvanlig svensk svaghet för utländsk influens, importerades den då mycket omtalade demonströren Darco Prvan, som knöts till simklubbarna i Malmö. Helt nya träningsmetoder infördes och det blev betydligt tuffare tag för elitsimmarna. Kraven på träningsflit ökade i rask takt och med det förbättrades naturligtvis även resultaten. Klubben var välrepresenterad i alla större mästerskapstävlingar. Christina Olsson skördade många SM-medaljer i bröstsim och innehade

även svenska rekordet på 200 m bröst.

Under 50-talet bildades den första simalliansen mellan LSS, MS och Ran. Birger Buhre var Mr MS och Frille Sjö Mr Ran. Redan då fanns aktiva tankar om ett samarbete med inriktning att ge elitsimmarna bästa möjliga förutsättning ar. Än så länge inskränkte sig samarbetet till delning av tränare som Darco Prvan och Kalman von Henzelmann. Det skulle dröja ytterligare ett par decennier innan en specialklubb för enbart elitsimmare tog fast form.

För tjugu år sedan togs det första initiativet till det som därefter skulle stå för lejonparten av inkomsterna — ”Bingo”. Man hade då citations-tecken kring företeelsen, som uppenbarligen ännu inte kommit med i Svenska Akademins Ordlista.

Staden hade fått sin länge efterlängtade simhall. Men säg vilken annan kommun, som skulle kunna döpa en sådan anläggning till

”SIMHALLSBADET”?!

Senare byggdes Simhallen ut med en 50 m bassäng som gav ökade träningsmöjligheter på bredden — dvs bassängens bredd. 20 Meter. Malmö är en förunderlig kommun.

Det gamla charmiga Limhamns Saltsjöbad, klubbens urhem, revs och fick lämna plats för den nya småbåtshamnen. Klubben flyttade sina utomhuspålar till Lindängsbadet och rekryteringen breddades.

LSS förlorade sin karaktär av familjär förorts-klubb. Kontakten med stadsdelen Limhamn inskränkte sig nu till att man har namnet gemensamt.

DET STORA LYFTET

Det stora lyftet

I samband med en radikal ommöblering av styrelsen efter Sture Lindbergs bortgång i slutet av 1975 beslöts att klubben skulle göra en satsning på eliten med målsättning att redan inom ett år bli bland de 5 bästa klubbarna på JSM.

Claes Göran Widén, nuvarande landslagstränaren, kontaktades, en organisationsplan för klubbens totala verksamhet lades fast, stadgarna ändrades och moderniserades, en ny och expansiv budget utarbetades, ungdomsstyrelsen aktiverades och samarbetet med den nystartade LSF, Föräldraföreningen, fördjupades. Klubben fick

nya klubblokaler och många nya aktiviteter startades. Ny träningsoverall i ursprungsfärgerna grönt och gult togs fram. Per Åke Skog ställde upp som klubbläkare. Det gick en vind av förnyelse genom hela LSS.

LSS förvandlades och förlorade mycket av sin karaktär av enbart ideellt skött klubb helt förlitande sig på frivilliga krafter och vann istället på förvandlingen till ett professionellt styrt ”företag” med klara riktlinjer, god arbetsfördelning och långsiktig målsättning i alla klubbens angelägenheter.

Det var ett språng i nära Maoistisk stil. Man ville så oerhört mycket och framför allt ville man genomföra det snabbt. Den djärva ekonomiska satsningen och expansionen måste gå hem inom ett år och verksamheten därefter ligga på en högre nivå för att allt skulle fungera.

Sett i historiskt perspektiv kan vi konstatera att allt gick efter ritningarna. Redan efter några år kunde kassör och konsult lägga från den första miljonbudgeten! LSS hade blivit en av landets större idrottsföreningar.

I målsättningarna ingick att klara av den sociala missionen med simundervisning för nybörjare och fysisk aktivering av äldre medlemmar i form av motion på land och i vattnet. Detta parat med bred rekrytering till olika stadier av träning i de olika simsätten med sikte på att inom klubben skapa kontinuitet och få fram egna elitsimmare. På toppen av detta skapa ett elitskikt som skulle ges bästa möjliga förutsättningar med hjälp av högt kvalificerade tränare.

I den stora satsningen ingick även plan för utbildning av många kvalificerade funktionärer. Goda funktionärer i mängd är nämligen grundförutsättningen för att kunna arrangera stortävlingar. Många föräldrar får dessutom på detta sätt en fördjupad kunskap om simidrotten och kan bättre hjälpa fram sina egna ungdomar. Exempel på storevenemang som LSS ibland i samarbete med MS och Ran har genomfört med dokumenterad skicklighet är

SM 1956, 1963, 1978

SUM-SIM Riksfinal 1979, 1980

JSM 1983

TV-Landskamp Sv—Storbr. 1964, 1979

6-nationers 1961

och skall arr. SM 1986 samt Europacupen

DEN STORA VISIONEN

Den stora visionen

Riktigt ända fram nådde väl inte LSS med alla målsättningar. Som så många gånger förr visade det sig vara svårt att förena den socialt betingade massidrotten med elitsatsning. Det krävs för mycket av tid, arbete, uppmärksamhet och pengar att sköta en liten, ofta kortlivad, elitgrupp och samtidigt klara av nyrekrytering och därmed kontinuiteten i klubben. På något sätt är de två oförenliga verksamheter, som även om dom ligger inom klubben är så väsensskilda att kontakten mellan elitsimmarna och deras tränare och underliggande skikt och verksamhet blir minimal.

För att nå elitnivå, och hålla sig där, krävs i dag så stora satsningar i tid och kraft av utövarna att tiden för klubben inskränker sig till det minimala. Klubben blir medlet för den enskilde individen, inte målet.

Tanken på en elitklubb för samtliga malmösimmare växte sig därför allt starkare och så beslöts fjöldriktigt på ett styrelsemöte i november -79 att ta upp förutsättningslösa diskussioner med MS och Ran om bildandet av en elitklubb. Avsikten var och är fortfarande att denna klubb skall tjäna det dubbla syftet att garantera varje ambitiöst arbetande elitsimmare bästa möjliga kvalitet på service och träning, bredare medverkan i nationella och internationella simsammanhang oberoende av tidigare klubbhemvist och samtidigt sätta Malmö på simmarkartan igen — med eftertryck.

Så avknoppades slutligen MKK ur LSS och MS. Ran valde att t. v. stå utanför och klubben har

med uppbåd av stor energi visat att det är möjligt klara av både och. Framtiden får visa för hur lång tid. Dörren till MKK står fortfarande vidöppen. Ranare — ni är välkomna!

Jag har avsiktligt utelämnat namn och tävlingsresultat i denna del av krönikan och i stället velat skildra i stora drag de tankar och visioner som fört fram klubben till vad den är i dag. På annan plats i denna publikation har vi försökt få fram en fullödlig redogörelse av viktigare medaljhemtagningar och annan historisk dokumentation av framtida intresse.

DEN LJUSNANDE FRAMTID . . .

Den ljusnande framtid . . .

Den konstituerande församling på 30 personer med Bokhandlarn som ville bada i spetsen, som för 60 år sedan satte sitt första plask i protokollet, har verkligen fått se vågorna sprida sig. LSS är idag en stor och välskött simklubb med 1000-talet medlemmar, egna fina klubblokaler, ett välfungerande kansli, sunda finanser och många goda ideer om framtiden.

Datorisering har genomförts för de mest personal- och tidskrävande arbetena. Under jubileumsåret 1985 har LSS tagit över driften av Lindängsbadet och vi ser med spänning fram mot ett lärorikt första bokslut av den verksamheten. Klubben är i högsta grad med sin tid och har gott flyt i sig in i framtiden.

Lennart Bratt

Jubilerande Limhamns Simsällskap gratuleras till de 60 åren inom simidrotten i Malmö.

Att undertecknad, som varit medlem i Malmö S sedan 1949 kom att hamna just i MS, och inte, som lika gärna kunde ha varit fallet i LSS, får jag tillskriva valet av träningstider i MS, som var lagda så att det stämde in med ett matinébesök under söndagen.

Jag minns tillbaka till 50-talet och tänker då särskilt på två legendariska ledare i LSS, som vi i MS hade stor respekt för.

Jag tänker då på Sture Lindberg som under många år var kassör i LSS och på Bror Wallgren även han styrelseledamot i LSS och något av "Snäll farbror" för oss simmare. Dessa båda herrar har dessutom döttrar som på sin tid tillhörde elit-simningen.

Jag tänker också tillbaka på de träningsläger som LSS, Ran och MS hade i Forsa-
kar och den samhörighetskänsla som fanns mellan Malmöklubbarna. Gänget job-
bade i skift från klockan fem på morgonen på dessa läger för att se till att bas-
sängen fick den acceptabla uppvärmningstemperaturen.

Vi har alltid haft en viss syskonkänsla till LSS och denna har i nuläget utvecklats till att bli något ännu mer, nämligen MKK.

Samarbetet mellan oss har fungerat bra och det är min förhoppning att vår all-
lians skall fortsätta i en positiv anda. För att detta skall kunna uppfyllas krävs
emellertid stor tolerans och ärlighet.

Jag vill på Malmö Simsällskaps och egna vägnar önska Limhamns Simsällskap
och dess medlemmar ett stort

LYCKA TILL

Sven Lerner

ordförande i Malmö Simsällskap

Svenska mästare i LSS

Lars Lundvik
Maj-Britt Jansson
Monica Dahl (Peters)
Christina Cederholm (Olsson)
Anders Bellbring
Stefan Persson

Klubbrekord

per den 31/12 1984

DAMER

25 meters bassäng

Malin Schultz	27,51	830208	50fr
Malin Schultz	58,62	830322	100fr
Sophie Lindeskog	2.04,88	840330	200fr
Sophie Lindeskog	4.23,90	840314	400fr
Sophie Lindeskog	9.23,00	840309	800fr
Sophie Lindeskog	17.42,56	840309	1500fr
Bianca Sjögren	1.17,78	790401	100br
Anette Lindén	2.44,13	780317	200br
Marie Runström	1.07,53	840309	100ry
Marie Runström	2.27,08	841021	200ry
Ulrika Feltman	1.04,52	820508	100fj
Ulrika Feltman	2.22,20	850427	200fj
Marie Nilsson	2.26,89	831203	200me
Sophie Lindeskog	5.13,99	831022	400me
	4.00,06	811128	4x100fr
	8.48,15	811127	4x200fr
	4.35,58	811129	4x100me

50 meters bassäng

Gabriella Onesti	28,67	830727
Marie Nilsson	1.00,40	810723
Sophie Lindeskog	2.09,63	840707
Sophie Lindeskig	4.32,17	840706
Katarina Jönsson	9.33,9	790725
Sophie Lindeskig	18.07,15	840707
Bianca Sjögren	1.20,25	790728
Anette Lindén	2.47,5	770701
Marie Runström	1.10,82	850612
Marie Runström	2.31,57	840704
Ulrika Feltman	1.06,11	820715
Ulrika Feltman	2.30,02	810723
Marie Nilsson	2.29,85	840707
Katarina Månsson	5.26,28	840309
	4.05,12	810724
	9.02,01	810723
	4.44,12	810725

HERRAR

25 meters bassäng				50 meters bassäng			
Bill Strömberg	24.09	830219	50fr	Bill Strömberg	25,23	850707	
Per-Ola Quist	51,71	791013	100fr	Per-Ola Quist	52,69	790810	
Robert Johnsson	1.52,76	850703	200fr	Robert Johnsson	1.52,76	850703	
Stefan Persson	3.57,72	841213	400fr	Stefan Persson	3.58,28	850806	
Stefan Persson	8.13,12	850707	800fr	Stefan Persson	8.13,12	850707	
Stefan Persson	15.34,92	840330	1500fr	Stefan Persson	15.41,03	850707	
Rikard Wannerholt	1.07,5	830324	100br	Peter Mårtensson	1.11,26	810724	
Roul Wannerholt	2.25,21	830408	200br	Roul Wannerholt	2.32,51	830727	
Magnus Persson	59,84	840330	100ry	Magnus Persson	1.01,02	840605	
Magnus Persson	2.10,08	840309	200ry	Magnus Persson	2.10,62	840707	
Lars Densfelt	57,18	810404	100fj	Robert Johnsson	1.58,15	850703	
Robert Johnsson	2.03,52	850201	200fj	Robert Johnsson	2.07,24	850703	
Stefan Persson	2.09,38	841214	200me	Magnus Persson	2.12,67	840704	
Stefan Persson	4.30,38	841117	400me	Stefan Persson	4.33,53	840707	
	3.31,03	8403314x100me			3.39,74	840707	
	7.43,47	8403304x200fr			7.54,57	840706	
	4.03,96	8111274x100me			4.09,56	810726	

Våra ordföranden genom åren

1926	Johan Hilmer Nilsson	1946	Stellan Nilsson	1966	Nils-Eric Johansson
1927	Johan Hilmer Nilsson	1947	Stellan Nilsson	1967	Nils-Eric Johansson
1928	Johan Hilmer Nilsson	1948	Stellan Nilsson	1968	Stellan Nilsson
1929	Johan Hilmer Nilsson	1949	Stellan Nilsson	1969	Stellan Nilsson
1930	Johan Hilmer Nilsson	1950	Stellan Nilsson	1970	Sture Lindberg
1931	Johan Hilmer Nilsson	1951	Stellan Nilsson	1971	Sture Lindberg
1932	Johan Hilmer Nilsson	1952	Stellan Nilsson	1972	Sture Lindberg
1933	Johan Hilmer Nilsson	1953	Per-Åke Olin	1973	Sture Lindberg
1934	Johan Hilmer Nilsson	1954	Per-Åke Olin	1974	Sture Lindberg
1935	Johan Hilmer Nilsson	1955	Per-Åke Olin	1975	Lennart Persson
1936	Johan Hilmer Nilsson	1956	Stellan Nilsson	1976	Sten Näsman
1937	Per Engström	1957	Stellan Nilsson	1977	Lennart Bratt
1938	Per Engström	1958	Stellan Nilsson	1978	Lennart Bratt
1939	Johan Hilmer Nilsson	1959	Stellan Nilsson	1979	Lennart Bratt
1940	Johan Hilmer Nilsson	1960	Kjell Eliasson	1980	Lennart Bratt
1941	Johan Hilmer Nilsson	1961	Kay Malmström	1981	Allan Widerberg
1942	Ove Ström	1962	Kay Malmström	1982	Allan Widerberg
1943	Ove Ström	1963	Per-Åke Olin	1983	Allan Widerberg
1944	Ove Ström	1964	Göran Nilsson	1984	Hans Verbaan
1945	Stellan Nilsson	1965	Nils-Eric Johansson	1985	Hans Johansson

LIMHAMNS SIMSÄLLSKAP — MALMÖ KAPPSIMNINGSKLUBB

I de mycket gamla tankegångarna, om att de tre simklubbarna i Malmö, Malmö Simsällskap, Limhamns Simsällskap och simklubben Ran tillsammans skulle tävla under gemensamt klubbnamn, blåstes det ny frisk näring i under senare delen av år 1981.

Diskussioner fördes mellan de tre klubbarna som resulterade i att Malmö Simsällskap och Limhamns Simsällskap accepterade ett samgående, medan simklubben Ran tyvärr tackade nej till idén.

Malmö Simsällskap och Limhamns Simsällskap beslöt då att utan simklubben Rans medverkan bilda föreningen Malmö Kappsimningsklubb, som då stiftades den 13 januari 1982.

Målsättningen var att MKK skulle kunna hävda sig i nationell simning på elitnivå och fästa Malmö på Sveriges simkarta

Att samgåendet resultatmässigt varit mycket positivt kan bäst belysas med nedanstående redovisning av MKK:s klubbplacering vid de Svenska Mästerskap som klubben deltagit i:

SM -82 inomhus Göteborg:	13:e bästa klubb
SM -82 utomhus Stockholm:	8:e bästa klubb
SM -83 inomhus Järfälla:	9:e bästa klubb
SM -83 utomhus Falun:	7:e bästa klubb
SM -84 inomhus Norrköping:	5:e bästa klubb
SM -84 utomhus Västerås:	3:e bästa klubb
SM -85 inomhus Sundsvall:	6:e bästa klubb
SM -85 utomhus Jönköping:	6:e bästa klubb

Dessutom har många av MKK:s simmare presterat så bra individuella resultat att det givit utbyte i form av landslagsrepresentation.

Min förhoppning om MKK:s framtid är,

att det goda samarbetet mellan Limhamns Simsällskap och Malmö Simsällskap skall bestå.

att tvåenigheten utbytes till en treenighet, dvs att simklubben Ran ansluter sig till gemenskapen MKK.

och att MKK:s målsättning för de närmaste åren bör vara,

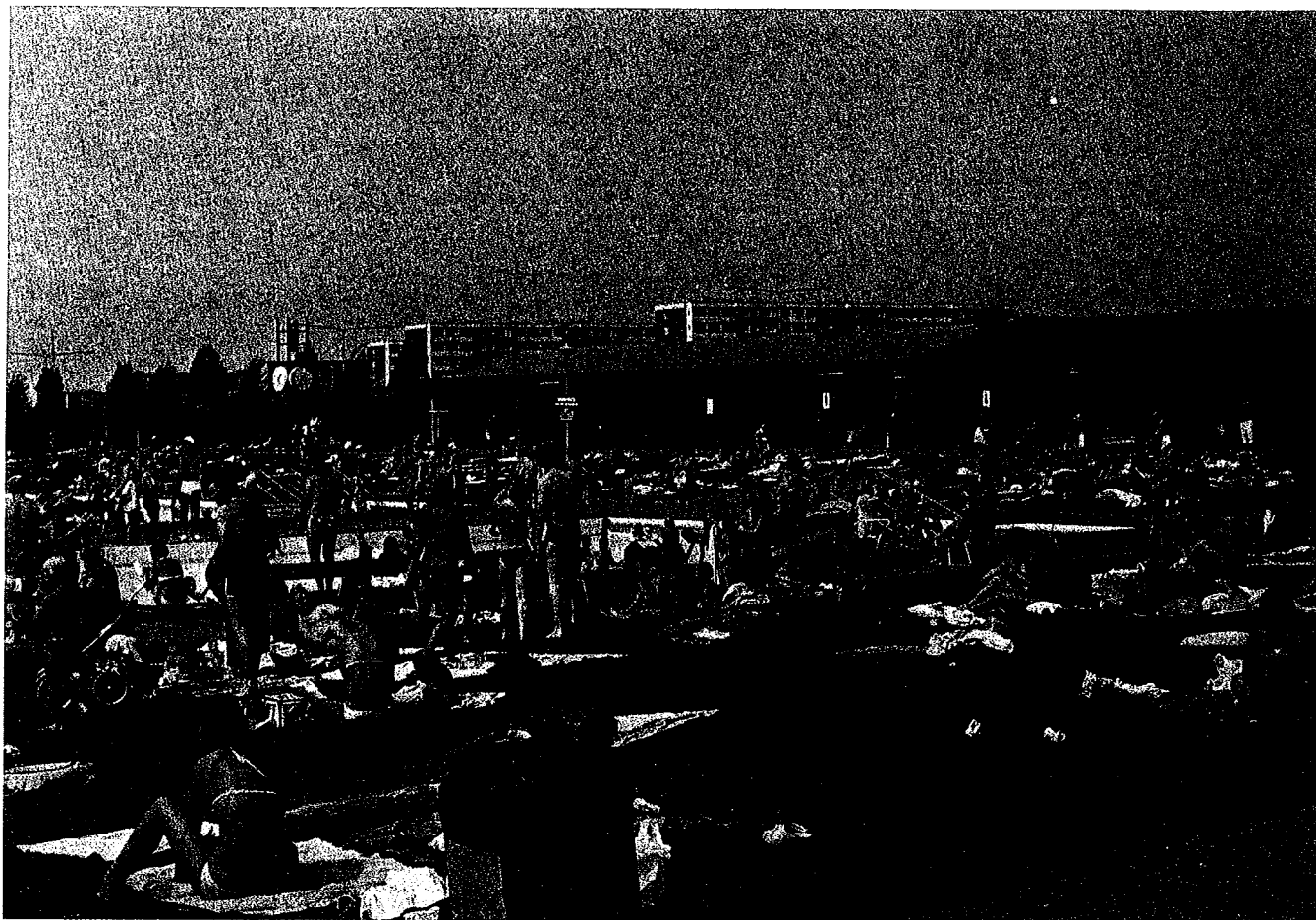
att tillhöra Sveriges fem bästa klubbar.

att alltid vara landslagsrepresenterade.

Tack för gott samarbete och ett stort Grattis och Lycka till vid stundande 60-årsjubileum.

Lennart Persson
MKK

Lindängsbadet

Lindängsbadet, Malmö
ett påtvingat åtagande?

Lindängsbadet liksom övriga friluftsbad i Malmö har under en följd av år gått en dyster ekonomisk tid till mötes.

Vilket resulterade i att diskussioner uppkom om friluftsbadens vara eller inte vara sattes på sin spets. Malmö kommun diskuterade alternativa möjligheter att dra ner på utgifterna för Malmö tre friluftsbad i form av total nerläggning, "vildmarksbad" och alternativet som Simklubben Ran hade gjort vid sitt övertagande av Segevångsbadet några år tidigare.

LSS har sitt upptagningsområde i de intilliggande stadsdelarna av Lindängsbadet, därför fanns det inte heller någon större tveksamhet att överta badet i LSS regi, då nödvändiga justeringar av kostnadsansvaret var avklarat med kommunen.

För trots allt var vi tvungna att hålla oss kvar i regionen även om Lindängsbadet skulle blivit

ett "vildmarksbad" och då skulle förmodligen vårt folk som varje dag leder simskolor och träningsverksamhet fått ställa upp som "frågelare" och genom sin närvaro också ur allmänhetens synpunkt få ett påtvingat ansvar för badanläggningen. Då är det betydligt lättare att arbeta med ett ansvar och därmed få ett litet, men dock ekonomiskt utbyte av sina tjänster.

Sommaren 1985 då alla förhoppningar och goda initiativ regnade bort.

Jo, nog var det så alltid. Men mitt i stiltjen fick vi också en mjukstart om hur ett friluftsbad som Lindängsbadet bör organiseras och skötas. Detta har LSS styrelse beaktat och tillsatt ett Verkställande utskott som till nästkommande säsong med hjälp av goda medarbetare och ett bättre sommarväder har förhoppningen att vårt Lindängsbad också skall inta en hedervärd plats i Limhamns Simsällskaps historia.

Einar Wedel